

Jihlava

V zoo se znovu
otevřela expozice
dravců a sov

Dravci a sovy se vrátili do svých expozic v jihlavské zoo. Návštěvníci zahrady je mohou obdivovat od včerejška do neděle. Oblíbené letové ukázky začnou o týden později, tedy o víkendu 16. a 17. května. Vzhledem k bezpečnosti kvůli koronavirové nákaze bude počet míst na letové ukázky omezen. (ilm)

Humpolec

Osvobození
připomenou filmy
na YouTube

Město Humpolec ve spolupráci s Muzeem Dr. Aleše Hrdličky, Státním okresním archivem Pelhřimov a BB media productions uvede v neděli 10. května od 18 hodin premiéru autorského historického dokumentu Humpolec v dějinách: Humpolečtí za časů válečné nesvobody (1939-1945). Video bude ke zhlédnutí na oficiálním městském YouTube kanále, po odvysílání premiéry tam zůstane k dispozici. Dokument vzniklý k připomínce letošního 75. výročí konce druhé světové války přináší řadu archivních materiálů, které po zveřejnění nebyly dosud zpracovány. Muzeum navíc přidá i dobový film z osvobození Humpolce. Autentické záběry z květnových dnů roku 1945 budou přístupné do 15. května. (vok)

Třebíč

Výtvarník Toman
má pamětní desku

Město Třebíč nechalo vyrobit a umístit pamětní desku svému rodákovi Vlastimilu Tomanovi. Akademický malíř, grafik, ilustrátor, básník, fotograf a také čestný občan Třebíče zemřel v roce 2015 a ve městě nemá hrob ani jinou upomínku. „Kamenná pamětní deska je umístěna na novém hřbitově u bočního vstupu do ohradní síně, v průchodu na vsypovou loučku. Chtěli jsme takto zajistit důstojné pietní místo, kde lze zapálit svíčku nebo položit květinu,“ popsal důvody umístění desky trebičský místostarosta Miloš Hruza. (vok)

Skanzen přivítá
návštěvníky
až 25. května

VESELÝ KOPEC Skanzen na Veselém Kopci na pomezí Vysočiny a Pardubického kraje se pro návštěvníky znovu otevře až 25. května. Lidé však budou muset dodržovat omezení k zabránění šíření nemoci covid-19 a neuskuteční se ani některé oblíbené kulturní akce. „Do konce června určitě žádné programy nebudou a v červenci a srpnu zřejmě také ne. Bývají hojně navštěvované a těžko dodržíme omezený počet návštěvníků,“ uvedla ředitelka Muzea v přírodě Vysočina Ilona Vojancová.

Turisté tak přijdou o víkendové akce Hrnčířská sobota nebo Devatero řemesel aneb Od vlákna ke košili. Konat se zřejmě nebude ani červencový Veselokopecký jarmark, na nějž přijíždí až deset tisíc lidí, či program Vezmi cep, pojď na mlát.

Také běžná návštěva skanzenu se bude muset podřídit protiepidemickým opatřením. Turisté budou muset nosit roušky, být bez symptomů nemoci a dodržovat rozestupy.

Loni zažilo muzeum nejlepší sezonu za posledních dvacet let. Do skanzenu na Veselém Kopci a Betlém v Hlinsku přišlo celkem přes 93 tisíc návštěvníků. (ČTK, red)

80. výročí Horáckého divadla. **Ivan Urbánek** na Vysočině vyrůstal i hrál

„V Jihlavě mi svěřili roli Othella. Asi moc brzy“

Radek Laudín
redaktor MF DNES

Divadelní, filmový a televizní herec Ivan Urbánek vyrůstal v Jihlavsku. Ve druhé polovině osmdesátých let byl členem souboru Horáckého divadla.

Tehdy se promítal v kinech třeba film Citlivá místa, kde si zahrál vedle Jany Brejchové. Diváci jej znají i ze snímku Sametový vrazi či komedie Stůj, nebo se netrefím. Má za sebou také řadu rolí v televizních pohádkách. A v poslední době i v seriálech, často v těch s kriminálními zápletkami. Zahrál si též v několika zahraničních filmech.

V Horáckém divadle dostával velké role, například v inscenaci Vynález zkázy. Byl v Jihlavě i Othellem, také Švandou ve Strakonickém dudákově. Tehdy se jako zdatný muzikant naučil hrát na dudy. Dodnes též zpívá, rád bere do rukou kytaru, harmoniku, housle či ukelele.

Dvaadesátiletý Urbánek se zaměřuje rovněž na tvorbu pořadů pro děti a mládež. Se svými představeními navštěvuje mateřské, základní i střední školy. Také jeho práci ale přerušila na posledních několik týdnů pandemie koronaviru.

Proč jste se ve vašich školních letech přestěhovali z jižních Čech do Vyskytné nad Jihlavou?

V Jistebnici u Tábora byla v roce 1969 pro mého otce již neúnosná situace kvůli psaní protisovětských nápisů a nastupující normalizaci. Jako mladý ředitel základní školy se za pomoci svého švagra ukryl do školy ve Vyskytné nad Jihlavou.

Jak jste ten přesun bral vy ve svých jedenácti letech?

Divně to bylo. Nové a jiné. Ale zvykli jsme si. Nějak jsem se neptal a nešel to. A otec byl v nové situaci i blíže domovu.

Hrával jste fotbal za Rantiřov a hokej za Modetu, obdivoval Duklu Jihlava. Ještě jí fandíte?

Ani ne, už to nesleduju. Není to teď, myslím, moc úspěšný klub. I ta bájná Dukla, zpeřně viděno, byla vytvořena zvláštním způsobem. Vlastně vyrostla na práci druhých týmů a povolávala si ty nejlepší hokejisty. Ale podmínky tam byly nadstandardní, profesionální, a asi to tak bylo i dobře pro celý náš hokej.

V sedmdesátých letech jste studoval jihlavské gymnázium, jak si pamatujete město z této doby? Takové, jaké bylo. Docela klidné a bytelné. Moc nás tehdy nevrušovala velká a pohnutá historie města. Ani bourání historického jádra, dosídlování Jihlavy a okolí. Bydleli jsme mimo Jihlavu a s málokým se

o městě a jeho příbězích dalo mluvit. A to platí i o Německé Vyskytné.

Jak jste později získal angažmá v Horáckém divadle?

Hrál jsem druhým rokem v Šumperku, na Prahu to nebylo. Dojeli se na mě podívat z Horáckého divadla a nabídli role. A já šel vlastně domů, do známého prostředí. Řekl jsem si: Proč ne?

Dostával jste v Jihlavě opravdu velké role. Které si nejvíc pamatujete?

Upřímně, vybavuji si to dost matně, musím se zamyslet. Velký úkol byl Othello, na toho jsem ale zkušenostmi a asi ani věkem neměl. Švanda ve Strakonickém dudákově byla spíš moje parketa, moc zajímavá zkušenost. Od té doby se datuje moje hra na dudy. Byla to práce s legendou, režisérem Paloušem. Taký s kolegou Ravou a vlastně se všemi dalšími. Pak přišlo plno dalších rozličných rolí, od klasiky a zpěvoher vídeňského typu až po novou dramaturgii, jako byla inscenace Kompot. Tam mi bylo ale trochu líto starších diváků. Též jsem si udělal radost na malé scéně inscenováním barokních vánočních her. To jsme tenkrát hráli až do června.

Na které kolegy z Vysočiny vzpomínáte?

Kolegiální bylo vcelku celé divadlo. Jen jednu dobu se to trochu rozdělilo na „staré“ a „mladé“. A mezi tím plula paní Matalová. Ta byla též inspirativní. Ale asi nejvíc si vzpomínám na Pepu Kunderu. To je poctivěc.

V Horáckém divadle jste skončil v roce 1989. Jak jste ten přelomový rok prožíval?

To bylo zvláštní období. Přesl jsem na Provázek do Brna. Hrál jsem 17. listopadu 1989 spolu s dalšími divadly v Praze na Chmelnici Rozrazil, když kolem začaly svištět policejní vozy z Hrdlořez směrem na Národní třídu. Ten den už se nehrálo, ale otevřeně hovořilo. Začínal přerod do dneška. Atmosféra tenkrát byla napjatá, plná emocí, očekávání i trochy strachu. Ostatně jak se sluší na změny. Začali jsme jezdit po továrnách a různých provozech. Mluvili jsme s lidmi, ať se přidají. Tiskli letáky, organizovali stávky. No a pak jsme si užívali takové zvláštní svobody plné radosti, únavy, něco hrdosti, koncertů. Už ale u mě začalo i postupně střízlivění. To, čeho jsem se podvědomě obával, vidím dnes kolem sebe zřetelně. Ale jinak je to dobrý.

Kromě českých filmů a seriálů jste si vyzkoušel práci s americkými filmaři, třeba v úspěšném filmu Iluzionista s Edwardem

V současnosti Hereckou práci Ivana Urbánka přerušila v posledních týdnech pandemie koronaviru. „Dostal jsem jako OSVČ podporu a čekám,“ říká dvaadesátiletý muž, který kdysi v Horáckém divadle ztvárnil Othella či Švandou.

Jako voják a cukrář Na snímku vlevo v komedii Stůj, nebo se netrefím, která vznikala v Jevišovicích a částečně i na Třebíčsku. Vpravo s Pavlem Zedníčkem v pohádce O kominickém učni a dceři cukráře. Ta se točila v Jimramově.

Nortonem v hlavní roli. Jaká to byla zkušenost?

To nebylo nic zvláštního. V Táboře v barokním divadle jsem vykřikl z publika jednu větu. Víc jsem si „zatočil“ s německou i rakouskou televizí, většinou ale s českými spolupracovníky. Tedy kromě režiséra, hlavního kameramana, producenta či kostyméra. Ještě rozmanitější to bylo u reklam. Moje zkušenosti z této práce jsou zhruba podobné. Vždycky jde o lidi a rozpočty na daný projekt.

Co vás v této koronavirové době nejvíc zaměstnává?

Tak hlavně nesmím pracovat. Nikde. Dostal jsem jako OSVČ podporu a čekám. Zaměstnává mě nejvíc asi internet. Přes jen člověk shání odpovědi na otázky, co se mu honí hlavou. I když říká, že už ho ty řeči unavují. Nejlepší je fyzická práce a pohyb. Hodně přemýšlím a dívám se, jak se chováme, jak nás to v budoucnu ovlivní. Co asi bude, až se ta vlna vrátí. I když vlna... Spíše pár případů. To ale bude stačit na

další nouzový stav. Takže plány si můžu dělat, jaké chci.

Máte přece jen výhled na nějakou práci, až se tohle všechno přežene?

Vlastně nevím. Nic moc. Zkusím vyhrabat z popela něco z toho, co bylo dohodnuto do června. Pak se uvidí. Natáčení zatím nic, hostovačka v brněnském HaDivadle má být až v září. Třeba se objeví něco dalšího. Všechno se přežene, ale otázka spíše zni, kdy a jak to bude vypadat pak.

S kolegou Táborským Ivan Urbánek už se před kamerou vícekrát potkal i s Miroslavem Táborským. 4x foto: archiv Ivana Urbánka

Po boku české filmové hvězdy Když hrál Ivan Urbánek v 80. letech v jihlavském divadle, měl v kinech premiéru film Citlivá místa. V něm si zahrál s Janou Brejchovou a její dcerou Terezou Brodskou. Foto: Pressdata